

FSD2204 PERHEHAASTATTELUT LASTEN KÄNNYKÄN KÄYTÖSTÄ 1999

FSD2204 FAMILY INTERVIEWS ON CHILDREN'S MOBILE PHONE USE 1999

Tämä dokumentti on osa yllä mainittua Yhteiskuntatieteelliseen tietoaarkistoon arkistoitua tutkimusaineistoa.

Dokumenttia hyödyntävien tulee viitata siihen asianmukaisesti lähdeviitteellä.

Lisätiedot: <http://www.fsd.uta.fi/>

This document forms a part of the above mentioned dataset, archived at the Finnish Social Science Data Archive.

If the document is used or referred to in any way, the source must be acknowledged by means of an appropriate bibliographic citation.

More information: <http://www.fsd.uta.fi/>

Detta dokument utgör en del av den ovannämnda datamängden, arkiverad på Finlands samhällsvetenskapliga dataarkiv.

Om dokument är utnyttjat eller refererat till måste källan anges i form av bibliografisk referens.

Mer information: <http://www.fsd.uta.fi/>

H=haastattelija

V2=haastateltava: Arto, n. 10-vuotiaan Topi-pojan isä

H: No tota, entäs sit noitten tän käytön suhteen sillon aluksi, (V2: mm) ni sovitteko te jotain Topin kanssa sääntöjä että millä tavalla saisi käyttää ja?

V2: No juu silleen, että ei anna ainakaan niinku hätätapuksessa tietysti, mut ei muuten niinku anna kavereiden soitella.

H: Joo.

V2: Et ite soittaa. Ja yleensä kun soittaa ni ei niinku sit täällä kotonaki kun tulee koulusta, ni sit soittaa tol langalla ettei lähe ne. Mut ei ne oo noussukaan et.

H: Just.

V2: Et kaveri, tietyt kaverit mitkä sillä on muistissa siel koneessa, ni nehän se soittaa ite.

H: Just joo, joo.

H: Paljo on suurin piirtein ollu laskut? Onko tässä ollu?

V2: Kahen, kolmensen välillä.

H: Just.

V2: Tää on taas arviota, nää rouva hoitaa mut tää on miun arvio.

H: Just okei.

V2: Miun mielestä se on sitä.

H: Joo. Se on sun mielestä semmonen, jonka voi panostaa.

V2: Niin on, niin on.

H: Missä vaiheessa sitä alkas jo miettiä, että nyt on kyllä liikaa että missä menee semmonen?

V2: No viissataa ehtottomasti liikaa ton ikäselle.

H: Joo.

V2: Kyl mie ite puhun melkein kahel tonnil, mut tuota hänelle se on miusta ihan liikaa. Tuo on just niinku semmonen just siedettävä, et tää on nyt henkilökohtanen, miun mielestä siedettävä raja.

H: Just. Mites sitte kun ikää kertyy lisää, ni muuttuuko se sietokyky siinä?

V2: En usko, en usko ellei inflaatio käy hakkaamaan et tuota. Et kyl se sietokyky on siinä. Ja sit kun rupee, ni sit tuota varmasti kun tulee tuloja ni alkaa hoitaa ite.

H: Joo, just. Mm.

H: No tuota, kuvailisitko sit ihan tätä käyttöä minkälaista se on ollu, että onko se esimerkiks muuttunu jollain tavalla tässä siitä joulusta?

V2: Ei oo muuttunu. Kavereille soittaa ja meille tai isovanhemmille. Just sitä, ihan samanlaista. Ei oo ainakaan laskuissa ollu, sen mie oon kuullu, ei oo ollu mitään muuta kun puheluja.

H: Joo.

V2: Ettei oo mitään viihdettä kysytty eikä mitään (naurhdus) muuta.

H: Just. (naurhdus) Just.

V2: Mm.

H: Näitä just ajoin tossa takaa.

V2: Joo, no sitä mie vähä, mut ei oo kertaakaan mihinkään kilp, nollakaheksaansataan (0800) ei oo soittanu kertaakaan.

H: Just, joo. Okei.